

συγγραφέων τὰς δὲ εἰκόνας ἔκαιον οἱ βάρβαροι καὶ διὰ τοῦ πυρὸς αὐτῶν ἐμαγείρευον τὰ φαγητά των*).

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΦΡΑΓΚΩΝ.

Διὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὸ Βυζάντιον ἀνυψώθη εἰς καθέδραν τοῦ ῥωμαϊκοῦ κράτους (330 π. Χ), μετονομασθὲν ἀπ' αὐτοῦ Κωνσταντινούπολις καὶ νέα προσέτι Ῥώμη κατ' ἀντιδιαστολὴν τῆς παλαιᾶς· διαιρεθέντος δὲ τοῦ καλοσσαίου ἐκείνου κράτους, ἐπὶ τῶν υἱῶν τοῦ Μ. Θεοδοσίου (395), εἰς δυτικὸν καὶ ἀνατολικόν, διέμεινεν ὡς μητρόπολις τοῦ δευτέρου, ὅπερ ἐξ αὐτῆς μὲν ἔκτοτε καλεῖται βυζαντινὸν, κυρίως ὅμως, ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ἐπικρατήσεως τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου, εἶνε ἑλληνικόν. Ἐν ᾧ δὲ τὸ δυτικὸν ἢ τὸ ἰδίως λεγόμενον ῥωμαϊκὸν κράτος μετὰ ἓνα ἡδὴ αἰῶνα ἀπὸ τῆς εἰρημένης διαιρέσεως κατελύθη γενόμενον λεία τῶν ἀπ' ἄρκτου εἰσβαλόντων βαρβάρων, τὸ ἀνατολικόν, καίτοι ἐσωτερικῶς μὲν ὑπὸ συνεχῶν στάσεων, ἐκθρονίσεων καὶ θρησκευτικῶν ἐρίδων σπαραττόμενον, ἐξωτερικῶς δὲ πανταχόθεν ὑπὸ παντοδαπῶν ἐθνῶν προσβαλλόμενον, ὑπερέζησεν ἐκεῖνο παραδόξως μίαν ἔτι χιλιετηρίδα, ἤτοι μέχρι τῆς κατὰ τὸ 1453 συμβάσεως ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Κλίσις πρὸς τὴν παιδείαν ὑπῆρξε πάντοτε οὕτω βαθέως

*) Ἡ λεπτομερὴς διήγησις τῶν δεινῶν, ὅσα ἡ δύστηνος τοῦ Κωνσταντίνου πόλις ἔπαθεν, εὐρίσκειται εἰς τοὺς συγχρόνους καὶ αὐτόπτας ἱστορικούς: Φραντσῆν καὶ Δούκαν.

